

Nazwa przedmiotu: Historia scenografii 2		Kod przedmiotu: SW.SLS241
Nazwa uczelni prowadzącej przedmiot / moduł: Instytut Edukacji Artystycznej		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych		
Forma studiów: I stopnia, Stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Specjalność: wszystkie
Grupa przedmiotów: specjalnościowe	Rok / semestr: I / 2	Język przedmiotu / modułu: polski

Forma zajęć	Wymiar zajęć
Wykład	30

Koordynator przedmiotu / modułu	dr Justyna Cieślik - Dąbrowska
Wymagania wstępne	Student powinien posiadać statut studenta 1 roku ASP.
Forma zaliczenia	zaliczenie
Typ oceny	numeryczna
Metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem środków audiowizualnych Ćwiczenia projektowe Konwersatorium Konsultacje

Lp.	Założenie i cele przedmiotu
1.	Podstawowym celem nauczania historii teatru i scenografii jest zdobycie przez studentów wiedzy z zakresu architektury budynków teatralnych oraz rozwoju plastyki teatralnej na przełomie dziejów.
2.	Podczas zajęć, studenci zapoznawani są z wpływami idei kulturowych kształtujących rozwój teatru.
3.	Zajęcia z historii teatru i scenografii zakładają analizę plastyki teatralnej w zakresie czasowym; od starożytności po Wielką reformę teatru XX w.
4.	Omawiane na zajęciach elementy składowe obrazu scenicznego, przekazują studentom wiedzę teoretyczną jak i praktyczną z zakresu plastyki teatralnej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ
Wiedza
Umiejętności
Kompetencje społeczne

AKTYWNOŚĆ STUDENTA	LICZBA GODZIN
Godziny kontaktowe z nauczycielami akademickimi	
Samodzielna praca studenta	
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	0
Liczba punktów ECTS	2

Wersja	Forma zajęć	Treści programowe	Dodatkowe informacje	
2019 Z	Wykład	Zagadnienia wstępne poruszane na zajęciach z zakresu historii scenografii dotyczą ogólnego wprowadzenia w problematykę dotyczącą chronologii,	Liczba godzin:	30
			Cele:	3

	<p>przemian historycznych, kulturowych i cywilizacyjnych, które mają wpływ na kształtowanie się strategii scenograficznych. Następnie omawiane i analizowane są przemiany stylistyczne i twórczość dramaturgów, scenografów, malarzy scenicznych, architektów i reżyserów scen teatralnych. Najbardziej reprezentatywnych dla danej epoki, danego zagadnienia. Treść zajęć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do wiedzy o teatrze i scenografii; 2. Teatr starożytnej Grecji- Rytuał a teatr; 3. Teatr i scenografia w kulturze starożytnego Rzymu – Chleba i igrzysk; 4. Średniowieczny teatr uczestnictwa – Wielkie widowiska pasyjne; 5. Renesans – Fascynacja perspektywą; 6. Teatr elżbietański- O słowie, które stwarza świat; 7. Barok narodziny nowego gatunku; 8. Francuski teatr klasyczny a Włoska commedia dell'arte czy Hiszpańska scena w corralu; 9. Teatr mieszczański – Oświecenie; 10. Teatr XIX wieku romantyzm-realizm; 11. Naturalizm – upadek i odrodzenie teatru; 12. Wielka reforma teatru. 	<p>2</p> <p>4</p> <p>1</p> <p>Efekty uczenia się: SW.SLS241_W01 SW.SLS241_U01</p>
--	--	--

Wersja	Forma zajęć	Metoda weryfikacji	Waga
2019 Z	Wykład	Obrona projektu/zadania	50
		Zaliczenie na ocenę	50

Wersja	Literatura obowiązkowa	Literatura uzupełniająca
2019 Z	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pod red. Zbigniewa Przychodniaka i Tadeusza Krzeszowiaka, Technika w teatrze a sztuka inscenizacji. Materiały. Ogólnopolska konferencja naukowa w Poznaniu, 30 maja - 1 czerwca 1988. wyd. Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk. 2. D. Bablet, Rewolucje sceniczne XX wieku, Warszawa 1980; 3. Zenobiusz Strzelecki, Scenografia. Projektowanie wstępne, Centralny Ośrodek Upowszechniania Kultury, Warszawa 1975; 4. John Gage, Kolor i Kultura, Wydawnictwo TAIWPN Universitas, Kraków 2008, John Cage, Kolor i znaczenie, Wydawnictwo TAIWPN Universitas, Kraków 2010, Jeśli to fiolet, ktoś umrze. Teoria koloru w filmie 6. Patti Bellantoni, Jeśli to fiolet, ktoś umrze. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kazimierz Wiśniak , Z życia scenografa, Wydawnictwo Baran i Suszczyński, Kraków 1998,; 2. Kijowski T., Chwyt teatralny (zarys instrumentalnej teorii teatru), Kraków 1982 3. Gustavo Mercado, Okiem filmowca. Nauka i łamanie zasad filmowej kompozycji, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2011 4. David Bordwell, Kristin Thompson, Film Art. Sztuka Filmowa. Wprowadzenie, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2014.

	Teoria koloru w filmie, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2009, 7. Allan Starski, Stanisławska Irena, Scenografia, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2013.	
--	---	--

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się	
Ocena	Opis wymagań
celujący (5,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w sposób wykraczający ponad program nauczania
bardzo dobry (5,0)	zakładane efekty uczenia się zostały w pełni osiągnięte
dobry plus (4,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z niewielkimi niedociągnięciami
dobry (4,0)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z pewnymi brakami, które można uzupełnić
dostateczny plus (3,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z istotnymi brakami
dostateczny (3,0)	zakładane efekty zostały osiągnięte z poważnymi brakami, ale dopuszczalnymi na minimalnym wymaganym poziomie
niedostateczny (2,0)	zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane